

Ivica Ursić - 'Uvijek nedjeljom': Radikalna vjera .

Reče mu Ivan: "Učitelju, vidjesmo jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili jer ne ide s nama." A Isus reče: "Ne branite mu! Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa me ubrzo zatim pogrditi. Tko nije protiv nas, za nas je." "Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća." "Onomu naprotiv tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje bilo da s mlinskim kamenom o vratu bude bačen u more." "Pa ako te ruka sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je sakatu ući u život, nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi. I ako te noga sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je hromu ući u život, nego s obje noge biti bačen u pakao. I ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti je jednooku ući u kraljevstvo Božje, nego s oba oka biti bačen u pakao, gdje crv njihov ne gine niti se oganj gasi. (Marko 9, 38-48) **RADIKALNA VJERA** „Svaki kršćanin treba biti i konzervativan i radikal. Konzervativan u očuvanju vjere i radikal u njezinoj primjeni.“

Ukoliko niste „političar u usponu“ i ukoliko nije u tijeku predizborna kampanja onda nemojte puno spominjati riječ – radikal. Ta je riječ, u ovoj našoj lažnoj demokraciji i toliko proklamiranoj toleranciji, strogo zabranjena. Zašto? Zato što radikalne promjene zahtijevaju povratak korijenima, povratak temeljnim vrijednostima. Radikalni zahvati i mjere koriste se za eliminaciju devijantnih pojava, a sve kako bi se situacija dovela u stanje prije njihovog nastanka.

Najbolji primjer jest radikalna kirurgija koja, pod cijenu odstranjivanja pojedinih dijelova ljudskog organizma, nastoji povratiti taj isti organizam u stanje prije nastanka bolesti. Današnja kultura, današnji centri moći, zaziru od radikalnih zahvata. Njihov cilj je postupno „skuhati žabu“. Ništa naglo. Ništa radikalno. Radikalni zahvati ako se i provode onda se provode što je brže moguće. Najbolji primjer su suvremeni ratovi. Jedini koji bez ozbiljnijih posljedica smiju koristiti riječ „radikal“ svakako su, rekoh prije, političari. Oni u predizbornim kampanjama biračima obećavaju radikalne promjene (naravno uvijek na bolje od onoga što je bilo prije njih) kako bi, dobivši povjerenje birača, jedino radikalno popravili svoju poziciju i poziciju onih koji su im odani. Ako je nešto danas zabranjena priča onda je to svakako vjerski radikalizam. Njega ovaj svijet automatski svrstava u terorizam, a sve sa ciljem eutanaziranja širokih masa, jer osoba koja je radikalna u svojim stavovima, ona se nikako ne uklapa u zadane matrice toliko poželjnog poslušnog ponašanja. Ukoliko ustvrdite da ste radikalni u svojim uvjerenjima i u svojim stavovima crno vam se piše. Poslušni „kerberi“ carstva zla nanjušiti će vašu krv i nesmiljeno će vas progoniti. Sve dok vas ne ulove. A onda će vas raščerečiti. Ali nažalost i među samim vjernicima postoji otklon od pojma „vjerski radikalizam“ ili „radikalno kršćanstvo“. Mnogi će vas „vjernici“, pa i crkveni dužnosnici, poprijeko pogledati i prstom vam priprijetiti, ukoliko zagovarate radikalni pristup vjeri. Ali što to u biti znači biti radikal? Što je to radikalno kršćanstvo? Teško je to točno odrediti, jer danas je dovoljno, u zemlji u kojoj nominalno živi preko 90% kršćana, samo spomenuti svoju vjeru i svoga Boga i odmah ćete biti zasuti optužbama za vjerski radikalizam, odnosno fanatizam. S druge strane, potpuno je normalno, da nam zločesti starci, uz „blagoslov“ bezvjerne vladajuće nomenklature, obilaze škole i djeci dociraju kako u biti Boga i nema. I to naravno radikalizam nije. Ni u kom slučaju. I što je najgore mi šutimo? Zašto šutimo? Zato jer se bojimo da nas ne proglašaju „radikalnim kršćanima“. A što to znači radikalizam u našoj vjeri? To, po meni, znači odustati od

uobičajenog načina življenja kojeg promovira ovaj svijet. To znači u cijelosti biti predan svojoj vjeri i svome Bogu. To znači vratiti se izvornom kršćanstvu. Jer ne zaboravimo ljudi nas promatraju. Promatraju nas kao kršćane. Ukoliko nismo radikalni kršćani, nego smo licemjeri, oportunisti, dvoličnjaci, onda ljudi oko nas sve to i vide i onda po nama i po našem načinu življenja i definiraju kršćanstvo. I što mi kao takvi, kao nedosljedni, kao nevjerodostojni govorimo ljudima oko nas? Govorimo im da je OK ako griješimo. A što Isus kaže za one koji druge uče grijehu? „Bilo bi bolje da s mlinskim kamenom o vratu budu bačeni u more.“ Ljudi nas promatraju, a kada nas promatraju onda prije svega u nama trebaju vidjeti – RADIKALNE KRŠĆANE. Trebaju vidjeti ljude koji sigurno nisu „normalni“ kada su u pitanju standardi ovoga svijeta. Ali što to točno znači? Kako ću ja to uistinu biti radikalni kršćanin? Ja nikako ne želim biti mlaki kršćanin. Ja želim biti radikalni kršćanin koji „gori za Krista“. I što mi je onda činiti? Hoću li prodati sve što posjedujem i postati lutajući propovjednik? Trebam li se, već sutra, prijaviti za misije? Koliki postotak svojih primanja trebam razdijeliti drugima? Trebam li neprestano čitati Bibliju i više nikada ne pogledati ništa na televiziji? Trebam li, umjesto odlaska jednom tjedno na svetu misu ubuduće čitavo svoje slobodno vrijeme, tijekom tjedna, provoditi u crkvi? Meni se čini, ne umanjujući ni najmanje radikalnost onih koji su slijedeći Božji poziv otišli u misije, rasprodali svoje imanje, posvetili se pustinjačkom životu, da kada volimo svojeg bračnog partnera i kada mu svakodnevno pomažemo, da je to radikalno kršćanstvo. Kada govorimo istinu i ne lažemo, da je to radikalno kršćanstvo. Kada nismo seksualno izopačeni, da je to radikalno kršćanstvo. Kada služimo drugima preko talenata koje nam je sam Bog podario, da je to radikalno kršćanstvo. Ono što se nama čini tako svakodnevno i ponekad pomalo i dosadno, u Božjim očima je izuzetno radikalno, jer je u suprotnosti s pravilima ovoga svijeta, a u suglasnosti je s voljom Božjom. Davno još napisa Paul Achtemeier, parafrazirajući Isusove riječi iz današnjeg čitanja: „Ako te tvoja televizija nagoni na grijeh, ugasi je. Ako te tvoje računalo tjera na grijeh, isključi ga. Ako te novina koju kupuješ navodi na grijeh, ne kupuj je više. Ako te tvoj poslovni položaj dovodi do grijeha, daj ostavku. Ako te tvoje bogatstvo čini grješnikom, razdijeli ga.“ Drugim riječima, apsolutno ništa nije vrijedno da ugrozi naš život s Isusom Kristom. Kada to shvatimo i kada počnemo radikalizirati svoj život i svijet oko sebe, a sve kako bismo Krista svjedočili svojom vjerom, tek tada ćemo ovaj svijet početi mijenjati na bolje. Ne po politici i političarima, ne po zločestim starcima, ne po svijetu i po njegovoj kulturi, nego isključivo po Kristu i po njegovim radikalnim sljedbenicima.

„Jer si mlak, i nisi ni studen ni vruć, izbljuvat ću te iz svojih usta.“ (Otkrivenje 3,16)